

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ влизава сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидиета; въхъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидиета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отпослѣ до редакціята надписуватъ се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Цѣ-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Преди нѣколко врѣме Високата Порта са рѣши да раздѣли имперіята на четири главни вилаети. Цѣльта на това рѣшеніе бѣше да даде единъ по бързеливъ ходъ на управителните работи и да улѣчши по-добрѣ положеніето на своити подданици.

Нѣ преди да ги тури въ дѣйствиѣ сичкити, царското правителство са уграничи за сега да основе само дунавскіягъ вилаетъ за да можѣ да са убѣди опитно ако тая нова система за прѣобразованіето на имперіята ще можѣ да даде предначертанити плодови.

Куражатъ на Н. Ц. В. Султанътъ и на нѣговити министри не липсуваше. Тѣ образоваха съсъ една голѣма мѣдростъ тоя дунавски вилаетъ, нго снабдиха съсъ сичкити потребни пълномощія.

Н. П. Митаадъ-паша са избра за главенъ управителъ. Това избраніе заслужва най голѣмтити похвали на двата главни министри на Високата Порта, Т. Т. В. В. Фуадъ паша и А'Али-паша; защото писмата които прѣйхми съсъ предпослѣдната поща ни извѣстятъ чи нанстина Митаадъ-паша е единъ отъ най образованити и най способнити човѣци отъ отоманското общество и е на височината на сичкити обстоятелства.

Ний хранимъ надѣжди чи тѣ нови мѣрки ще дадѣтъ най задоволителнити слѣдствія и ще възбудатъ съвършенното възраждане на христѣнскити населѣнія. Христѣнскіягъ елементъ ще има голѣма рола да играй. Защото сѣщити писма ни извѣстятъ прѣобразованіето на мезлишити. Сѣзи мезлишъ отъ сѣка касаба ще са състава отъ сега напрѣшъ съсъ мюсюлмани и съсъ христѣни.

Мисіята на тѣ мезлиши ще бѣди да си даватъ мнѣніето върху управленіето на градскити работи. Тѣхнити членови ще са избиратъ, казуватъ, отъ помежду най способнити. То е съществението.

Това рѣшеніе на царското правителство е едно ново доказателство дѣто то иска искрено да улѣчши христѣнскити еялети и да слѣдува дързостно пѣтятъ на успѣхити нанстина либерални. Тѣрговскити слободи са глѣдатъ въ Европа както истинскити слободи на народити. Когато тѣ слободи сѣ добрѣ разумни и добрѣ употребени, тѣ правѣтъ тогава благополучіето на гражданти и благоденствието на империти.

Ний не щемъ да обрѣнемъ вниманіето си върху съвършенното изпълнюваніе на царската воля. Малко ни е грижа. Нѣ ний желаемъ да видимъ ако тая царска воля ще можѣ да изпълни предначертаната цѣль и ако тя ще сполучи да даде слѣдствія които

благоволеніето и мѣдростъта на Високата Порта учакуватъ.

Единъ мезлишъ съставенъ отъ образовани и опитни хора можѣ да спомогни твърдѣ силно администраціята въ раздаваніето на добринити на царското правителство.

Нѣ единъ мезлишъ съставенъ отъ една чорбаджійска естерія потънала въ най голѣмо невежество какви заслуги можѣ да направи на администраціята? тая чорбаджійска естерія не ще ли да дѣйствува въ сичкити градски работи съсъ една интереса та цѣль, да парализирува сичкити усилія на министрити на Н. Ц. В. Султанътъ и да причинява безбройни лошавини на царството?

Прочее мезлишътъ трѣбува да са състави отъ хора способни и прѣдадени на царското правителство; тѣ хора трѣбува още да сѣ въодушевени съсъ истинската любовъ на отечеството.

Въ обществата има различни тарафи които съставятъ истински касты. Тѣй прочее мезлишътъ избранъ само отъ една каста, сирѣчь отъ кастата само на чорбаджилъкътъ ще бѣди едно голѣмо злочастіе за христѣнскити насѣленія. Нѣ когато единъ мезлишъ е избранъ отъ различни тарафи, тогава тоя мезлишъ бива съвършенъ и слѣдователно изпълня предначертаната си цѣль.

Ний, мислимъ, чи сѣки градъ трѣбува да са раздѣли на нѣколко отдѣленія и сѣко отъ тѣ отдѣленія да избере по единъ представителъ по въшегласіето на жителити. Единъ други теритиъ за избраніето на членовити ще бѣди несъвършенъ и слѣдователно нѣ ще да даде на христѣнското насѣленіе едно искрено представеніе въ мезлишити натоварени да защищаватъ и да показуватъ нѣговити законни интереси.

Ето върху кое ний ще призовемъ вниманіето на царскити министринъ много на Митаадъ-паша на когото предначераніята на насѣленіята отъ Вилаетятъ сѣ повѣрени на рѣцѣтиму.

Ако стани другояче, тогава ще има да са представляватъ частни интереси и благороднити желанія и прѣвъсходното намѣреніе на царското правителство ще бѣдѣтъ далечъ отъ да са туратъ въ дѣйствиѣ. Високата Порта иска и желай искрено щото гласътъ на нѣйнити народи да стигни до ушити й; тя никоги не е искала да прави работи съсъ една само частъ отъ насѣленіята си.

Христѣнцити сѣ нѣмалѣ право до сега да присѣтствуватъ въ мезлишити и да разискуватъ за разни градски работи. Това право имъ са даде сега. Нѣ тѣ трѣбува да са

обхождатъ добрѣ и да са показуватъ сѣкоги достойни и патриотически къмъ тая царска добрина.

Нѣка кажимъ по-добрѣ. Тѣ пнатъ за висока длѣжностъ да набиратъ въ дървета неодѣлани нѣ хора способни и които да сѣ искренно убѣдени чи благоденствието на христѣнцити не можѣ да са направи освѣтъ чрезъ Н. Ц. В. Султанътъ. Христѣнцити трѣбува само отъ нѣго да учакуватъ улѣчшеніето на тѣхнити условія и добринити на истинската слобода. Тѣ трѣбува да си отбератъ и назначатъ добри гражданти и да отблѣснуватъ утопистити и бунтовницити. Улѣчшеніята неможатъ да са направятъ освѣтъ съсъ врѣмето и нищо не можѣ да са направи въ единъ само день. Опитностъта трѣбува сѣкоги да бѣди водачка въ сѣка работа за да успори успѣхътъ й. Колкото повече началата сѣ мѣчни толкъсь повече слѣдствіята са здраво сполучуватъ.

Има повече. Христѣнцити трѣбува много добрѣ да внимаватъ да си назначатъ нѣ чорбаджии, нѣ хора умни, учени и които да знаятъ теритиити на разпекваніето и на разглѣжданіето.

По голѣмити градища лесно можѣтъ да са намерѣтъ хора учени и особно помежду учителити за да занимаватъ представителството въ мезлишити. Отъ тѣхъ ний неможимъ да имамъ по способни за да направятъ най голѣмтити заслуги на имперіята и на христѣнскити насѣленія. Слѣдователно върху тѣхъ избиратити трѣбува да дадѣтъ въшегласіето си и царското правителство одобреніето си.

Насѣленіята трѣбува да са приготвятъ достойни на отеческото благоволеніе на правителството на Н. Ц. В. Султанътъ. Тѣ трѣбува да са трудатъ съсъ сичкити си сили да утвърдятъ въспитаніето на младежътъ и да приготвятъ за напрѣшъ хора способни и подданици върни. Официалниятъ языкъ, който са прѣподава твърдѣ слабо помежду ни, трѣбува за земѣ съвършени развитія и да стани единъ клонъ отъ задѣлжителното въспитаніе. Новото възраждане трѣбува да стани остроумно и способно за сичкити управителни служби. Тѣй само можимъ ний да успѣхми.

Правителството на Н. Ц. В. Султанътъ върви рѣшително въ пѣтятъ на голѣмити и полѣзнити прѣобразованія. То ни товари сѣки день съсъ нови правдини. Ще-ли да знаемъ ний да уцѣлимъ тѣ правдини и да заслужимъ достойно добринити му?

Ний откъснута от изложението на положението на французката империя съб-
дающити части относителни за отоманската
империя.

„Сношенията на правителството на импера-
торът със селманската Порта упазиха при-
ятелският си характер. Ний са обхващани от
това до толкова повече когато това взаимно
уверение спомогна за решението на различни
въпроси които ний имахме да сключуваме със
Турция.

„Правителството на съединените княжес-
тва като заповѣда секуларизацията (1) на сич-
ките манастири посветени върху земята му, ца-
реградската конференция са повика да са зани-
май със интереси на различни религиозни за-
ведѣния отъ Истокъ на които едно известно
число отъ тия манастири бѣха посветени. Пра-
вителството на императорътъ и по-големата
частъ отъ другити кабинети подписани на па-
рижкия трататъ не са колебѣха да припо-
знаватъ чи ще бѣди противно на началата на
общепризнаното европейско право ако задѣлжа-
тъ тѣ владѣнието на правителство да съхра-
ни тѣ манастири които обхваща подъ името
религиозни мюлюки, една твърдъ голяма частъ
земля и са управляваха отъ чужди калугери. Про-
чие князь Куза бѣше, отъ началото още, при-
нѣсълъ за да заплати посветенити манастири.
Началото за секуларизацията на посветенити
манастири като са приѣ отъ висшесѣието на
силити, една особна комисія си занимава отъ
нѣколко време за да опредѣли основити за въз-
награденіето.

„По сѣдствие на разногласията които бѣ-
ха избухнали въ Букурещъ помежду изпълни-
телната власть и събраніето, князь Куза пред-
ложи на народътъ една нова организация за
общепризнанити власти и единъ новъ избира-
теленъ законъ. Народътъ като удобри, чрезъ е-
динъ указъ, поправили които му са бѣха пред-
ложени, князътъ, преди да ги тури въ дѣйстви-
е поиска за тѣхъ потвърденіето отъ сузеранскі-
ятъ дворъ тъй както и отъ другити дворища
подписани на трататътъ, и конференцията на
представителити на тия разни сили дади сво-
ето одобрение.

„Въ 1861 бѣше са натъкнало щото органи-
ческиятъ уставъ отъ Либанъ ще да са пригѣ-
да отъ Турция, сѣдѣ единъ периодъ отъ три
години, засѣдно съсъ представителити француз-
ни, австрийски, британчески, руски и руски.
Реорганизацията на една страна съставена отъ
разноплдни елементи и които преди време са
бѣше толкова дълбоко размити, е едно дѣло
на което сѣдствитѣ не могатъ да направятъ
да са чувствуватъ тутакси. То иска, освѣнъ
това, да са управлява съсъ редовностъ. Още,
конференцията които са събра въ Цариградъ
рѣши съгласно, презъ миналия Септември,
чи си има мѣстото да задържи Даутъ-паша въ
правителството на Либанъ дѣто той бѣше ис-
пълнилъ значителни улущения; властити му са
подновила пакъ за единъ периодъ отъ петъ години.

„Отоманското правителство са занима
съсъ помощта на представителити на силити,
да уведѣ въ уставътъ отъ 1861 поправити на
които единъ опитъ отъ три години бѣше до-
казвалъ нужността. Припозна са чя администра-
тивното отдѣление на Либанъ по религиозни об-
щини, бѣше отъ естество да храни несъгласия-
та които причиниха дълбоко злочестіа въ Гора-
та отъ когато петхото единство на страната са
разруши по сѣдствие на приключенията отъ
1840. Представленіето на религиознити отдѣ-
ния произвеждаше още и тая обща безредно-
стъ щото Маронитити, които са много по-

бройни отъ сичкити други общини събра на-
едно, нѣмаха, както съкоя отъ тѣхъ, освѣнъ
двама представителити въ централниятъ сѣвътъ.
Дади ас лѣкъ на тая безприлика; представленіето
по даире са сѣ за начало. Сѣтката които излѣ-
за е такава, чи разнити религиозни общини ще
са представяватъ въ една съразмѣрка относ-
телна споредъ числото на тѣхното взаимно на-
селѣние. Трѣбува да са падавама, чи ще можѣ,
по късно, да са заличити отъ уставътъ сичко то-
ва което напомнява религиознити отдѣленія на
последнити години.

„Въ администрацията са увѣдоха още нѣ-
какви дѣлѣни улущения отредени да упростатъ
ходѣтъ на работити и да улѣнатъ на христі-
анскіятъ управителъ на Гората изпълняваніето
на властѣта му. Нѣкои-си валиди са уничижи-
ха, и едно окръжие на което земята бѣше сра-
нително твърдъ широка са раздѣли на двѣ от-
дѣленія.

„Правителството на Султанътъ като убади
подъ какви условия то бѣше расположено да
потвърди отстъпката първоначална направена
отъ Саидъ-паша, прѣговорити са отвориша по-
между правителството на подѣ-царятъ и все-
ленската компания на суезскіятъ каналъ за да
турятъ отстъпката въ съгласіе съсъ исканіята
на Портата. Понеже съгласіето не можѣ да са
постати върху нѣкои точки, двѣти страни са
съгласиха да изразятъ на императорътъ жела-
ніето щото тия мажнотѣ да са поднесатъ на
нѣговото рѣшеніе. Н. Величество, като желай-
ше да отговори на исканіето на подѣ-царятъ и
като искаше въ сѣщото време да даде на ком-
панията едно ново сѣдѣтельство на интересътъ
си за голѣмото дѣло което сѣдѣва, благозво-
ли да приѣми това исканіе; тогава и двѣти стра-
ни подписаха единъ компромисъ, и императорътъ
даде една арбитражна сентенція която нѣ
са забѣлжи. Египетското правителство и ко-
мпанията изпълниха сентенцията за сключуванія-
та на тоя актъ които са приложиха тутакси.

„Сентенцията на Н. В. са занесе на позна-
ніето на отоманското правителство. Високата
Порта не направѣ никакъ затрудненіе за да при-
познай чи, чрезъ тоя актъ, разнити условия за
испълняваніето на които Турция си бѣше дала
потвърденіето са намратъ изпълнени.

„Презъ годината които са измина, бѣротѣ
станаха въ регенцията на Тунисъ. Правител-
ството на императорътъ желай живо щото Бе-
лятъ да сполучи, чрезъ правостѣта, твърдостѣта
на управленіето си, да заличити последнити нѣ
чърти.

„Най-сетѣ, правителството на Султанътъ
като са докара въ единъ не откошенъ случай,
за да са изтъкнува съсъ насъ върху намѣренія-
та си къмъ Тунисъ, поднови формално увере-
ния които ни бѣше дало и отъ напѣнъ, чи
рѣшеніето му е да не направѣ нищо за да по-
прави с т а т у к о т о въ регенцията. Беятъ отъ
своя страна, споредъ примѣръта на своити
предшественици, са показа признателенъ за
интересътъ който му са засвидѣтелствува отъ
французкото правителство.

„Юнийскіятъ парламентъ са произнесе за
сѣдненіето на седемѣте острови на Гръция.
Единъ трататъ, който посвѣти това сѣднені-
е, са сключи на 14 Ноември 1863 помежду
силити подписани на актътъ чрезъ когото ю-
нийскити острови са бѣха турли въ 1815 подъ
покровителството на Англитера. Чрезъ единъ
другъ трататъ съсъ дата 29 Марта 1864 трити
дворища покровителити на Гръция опредѣлиха
съсъ какви условия ще стани прѣсѣдненіето
на седемѣте острови на царството.

„Едно особно расположение отъ тоя актъ
ускорява на населеніето и на католическото
духовенство отъ юническити острови сичкити
желателни гаранции. Правителството на Н. В.

е честито за дѣто е могло да сполучи до това
сѣдствие.

„Поглѣднѣта революція турѣ еленската ха-
за въ невѣроятността да изпълни финансови-
ти си задѣлженія. Съгласно съсъ Англитера и
съсъ Русія, ний убавиха въ Атина чи ний отказы-
вахми, за сега, да искаме останалити задѣлженія
които трѣбуваха да са платятъ презъ послед-
нити двѣ години на кредиторити отъ 1832 и
чи ний скланяхми щото сумата които са плаща-
ше сѣка година да не са умложява презъ единъ
периодъ отъ петъ години. Едно споразумѣние
ще стани помежду гръцкото правителство и
представителити на трити гарантски дворища
за да сключатъ и да ускорятъ изпълняваніето
на това споразумѣние. Въ сѣщото време са о-
бѣли чи не ще можѣ, съсъ никакъ начинъ, да
са направѣ вѣда на привилегированото поме-
ніе на кредиторити отъ 1832.”

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ОРЪХОВО, 5 ФЕВРУАРИЙ. — Преди

нѣколко време ний бѣхте обнародували една
кореспонденция отъ касабата ни която хору-
ваше за важнити прѣобразуванія на в и л а е т ъ
и за нѣкакви прѣпирни помежду нѣкои не-
храни-майковци и владиката Пансія. Тая ко-
респонденция не излагаше освѣнъ истината.
Азъ са рѣшихъ днесъ да ви дамъ нѣколко по-
дрѣбности относително за рѣчената прѣпир-
ни. Имамъ надѣжда чи не ще ми откажете то-
ва гостопрѣмство.

Вий трѣбува да знайте чи отъ Враца има
петъ шестъ души които разбѣркуватъ спокой-
ствіето на населѣніето. Незная дали тия тѣхни
чувства са вдъхнати отъ мншнити ни прѣде-
ставителити въ Цариградъ. Нѣ работити които
гледама ни даватъ да мислимъ чи сѣ трѣбува
да иматъ едно външно подбужданіе.

Отъ прѣстигнуваніето насамъ на Н. П.
Пансія тия нѣколко лица като немощаха да са
ползуватъ отъ нѣго съсъ никаква материална
помощъ, са показуватъ хладнокрѣвни къмъ
нѣго и са трудатъ съсъ сѣкакви сѣдства да
го извадятъ отъ епархіята ни. Ний са чудимъ
съсъ това тѣхно мечтаніе. Преди нѣколко
време, нѣкои отъ тия лица ходиха били и въ
Цариградъ дѣто дадоха едно прошеніе на па-
триархіята за да искатъ сваленіето му.

Сичкити тия работи ставатъ или по по-
бужденіе на нѣкои си злопѣрѣвни хора или
защото Н. П. Пансія не имъ дава коначе да
ближатъ. Защото.

1-во Н. П. Пансія е родомъ Българинъ
и са трудѣ денемъ и нощемъ за итравствен-
ното и религиозното развитіе на стадата си;

2-ро Чи той не е единъ фанариотинъ кой-
то да отблѣснута и немори народнити ни ин-
тереси;

3-то Чи той е познатъ отъ сичкити хри-
стѣни и мюсюлмани за човѣкъ съсъ добро
поведѣніе, честенъ, читавъ, кроткъ и при-
вѣтливъ;

4-то Чи той чрезъ широката си учени-
стѣ е достоинъ и способенъ да распространява
свѣтлинити на свѣтити евангелія спорѣдъ на-
кто го обѣздуватъ религиознити му дължности.
Тия драгоценни качества той ги има ес-
тественно; тѣ са познати отъ сичкити хора
и въ нужно време сички можѣ да ги засвидѣ-
телствува.

Нѣ при сичко това патриархіята, сѣдѣ
като приѣла прошеніето на горѣизнесенити ли-
ца което заключавало щото да свѣдени на
ислѣдѣванія, провѣдѣ тѣ дѣлѣния на епархъ
за да распита и научи това състояние на ра-
ботити и да го повика въ Цариградъ ако бѣ
тия нахлѣстваща да излѣзатъ дѣйствиелни.

Нашити по просвѣтлѣни хора като ни-
дѣха чи тия лица ще сполучатъ чрезъ итри-

(1) Прѣобразуваніето на религиознити мюлюки
въ граждански.

гити си да издават милостта на владика на когото казата ни дава само тридесет хиляди гроша за поддържането му разсидяха за добър да отворят истината на ижтито, като отпразниха преди един месец едно прошение до Високата Порта, въ което прошение напаша заедно със селата си моли царското правителство да благоизволи да направи распити за поведението на Н. П. Пасия, и след като намери правдата да я даде на онай партия която е въ кръгът на правото си.

Подписанието на прощението доказува още на царското правителство чи оплакуванията на горещинити лица не са основават на никакви начала, нъ само и само чи защото владиката ни не имъ дава парици, за това и тѣ станали сръщу нѣго; чи народътъ отъ Враца и Плевенъ е твърдъ задоволенъ отъ Н. П. Пасия.

Нѣ имамъ надѣжда чи царското правителство ще приѣме съсъ драго сърце тая напаша жалба и ще даде удовлетворение на нашити желанія, следъ като распита добър работити. Нѣи искаме сжичитъ владика родомъ Българинъ да епископува въ казата ни. Другиго не щемъ да припоизнаимъ. Гръцката патриаршия незнаимъ защо са показува и тѣ до толкось противна сръщу нѣго. Далъ защото е Българинъ, или отъ интригити на петтимата души? незнаимъ. Нѣ денъ скоро ще доиде въ който да излязатъ сичкити работи на мегданъ за да научимъ истината.

РУСИ, 10 ФЕВРУАРИЙ. — Отъ дохожданието на Н. П. Митаадъ паша Руси зема едно коренно прѣобразование. Н. П. главниятъ ни управителъ слѣдува да увѣжда различни улжяшенія въ администрацията. Той употребява една дѣятливостъ достойна за сѣка пофала. Той свърши реорганизацията на жандармерията и кара напървъ реорганизацията на мезлишътъ. Той постави още едно прѣвѣснодно тѣло събирачи на вергята тѣи както и една спомагателна каса въ сѣко окръжие подъ надгледѣтъ на обществената администрация.

Едно друго изнамървание което излезе отъ нѣго, е поставенето на една закатена кутинъ въ конакътъ за да са приѣматъ прошенията и оплакуванията; включътъ на тая кутинъ са намира въ рѣцѣти му. Градътъ Руси му дълженъ за една печатница която той направи за прѣвъ ижтъ да съществуваша въ България. Въ тая печатница са печататъ на турски и български сичкити овржжии писма на правителството. Просвѣтливата дѣятливостъ на Н. П. е до толкось добъръ учѣсна колкото сж учѣсни много бройнати мѣнотѣи и интриги.

СПИЦОВЪ, 15 ФЕВРУАРИЙ. — Преди няколко врѣме сичкити сериозни духови отъ градътъ ни са занимаваха съсъ въпросѣтъ ни. Сѣки сждене слѣдствитѣ на съвѣтничковити извѣстїи. По казната разни прѣприри ставаша за тоя въпросъ. Единъ казуваха чи той нѣма да даде никакво слѣдствие, други казуваха противното.

Сега нищо не са чува веке. Тукашното общенародно мнѣние изважда отъ това мѣлчаніе слѣдующето заключение: чи тоя въпросъ не е една работа за малко врѣме; за да сарѣши той трѣбува да сюрдиса най-намалко шесъ години още. Нѣи не сме още нити узрѣли, нити способни. Нашити чорбаджии отъ Цариградъ които са занимаватъ съсъ тоя въпросъ сж намиратъ и тѣ въ сѣщото положение. Актовити имъ го показуватъ. Тѣ предсказаха извършването на нѣкои-си работи, които, предъ единъ узрѣлъ умъ, са виждаха въ сегашното врѣме едно мечтание. То ги усжда.

Отъ няколко врѣме градътъ ни е зель едно чудно прѣобразование: Училищити сж разши-

рочиха; тѣ сж послаха съсъ къдържми; много джочени които стесняваха училищити са изризоха; Фенери сж туриха по главнити улици.

Мѣстното правителство са арѣобразни. Мезлишътъ отъ конакътъ за нови членови смѣсенъ съсъ Турци и христїани. Помежду христїанити са оглавава Д. Цанковъ. Работити върватъ сега добъръ. Мезлишътъ са прѣдсѣдательствува сѣкоги отъ мюдюринътъ ни.

Ониа отъ членовити на мезлишътъ които принадлежатъ отъ турска народностъ са избрахъ почти отъ най-способнити. Помежду христїанити избраніето стана съсъ пристрастїе. Нѣ нѣи са надивава чи Г-нъ Д. Цанковъ който е доста способенъ ще знай да вджжи поведението и лизикътъ когото тѣ трѣбува да държатъ въ мезлишътъ.

Сиромашїята са радува отъ това прѣобразование. Защото напървъ тѣ ставаше често жертва на чорбаджилжкѣтъ. Напирмѣръ напървъ единъ само чорбаджїи засѣдаваше въ сѣвѣтътъ. Каквото кажеше, думата му дѣи не ставаше. Сега не е тѣи. Следователно е то защо са радува сиромашїята.

Тѣ злоупотребления които са струпуваха съ на главата на сиромашїята достигнаха до ушити на Н. Ц. В. Султанътъ. Той видѣ чи е неизбѣжно да са турѣ една нова изрѣдба въ външната администрация. И благодарение на първити нѣгови министри ТТ. ВВ. Фуадъ паша и Аали паша, той сполучи. Нѣка живѣи и нѣка са славословя. Тѣи мѣрки на които той зѣ инициативътъ отворятъ една нова епоха за благоденствието на нѣговити подданици.

Нѣка кажимъ по-добъръ. Съсъ тѣи мѣрки Н. Ц. В. Султанътъ привлече живи симпатїи отъ страна на населѣніето. Нѣговити добрини недостигнаха напървъ до населѣніето за да са ползува и то отъ тѣхъ; сега достигнаха и нѣи виждаме чи то ги учѣнява добъръ, са показува благодарно, признателно. Тѣинната въ една имперїя неможи да царува освѣтъ върху спокойствието на народити. Н. Ц. В. Султанътъ позна тая историческа истина, той и турѣ въ дѣйствиѣ най-енергически и най-рѣшително.

Градскити ни общини са намиратъ въ голямо растрейство. Едини и другити гледатъ да са издѣтатъ. Интригити владуватъ. Въ горниѣта махала които нѣи наричамъ обикновено грѣцка махала училищата много зѣи отиватъ. Даскалити гледатъ само да са минува врѣме за да си зематъ платити, а какво са подзаватъ ученицити, тѣ не щатъ да знаатъ. Крайното горнѣо-махаленско училище оплакува още отсѣжствието на нѣрѣиѣти си учителъ. Това училище са намира подъ водителството на горнѣомахаленското училище. Сѣдете това първото за да разучѣите послѣдното.

Въ долната махала училищата нагледъ отиватъ малко по-добъръ. Технити елитрони са отличаватъ малко по патриотизмътъ си. Нѣи ано ги разгледате по дълбокичко ще са убѣдите чи и тѣ зѣи отиватъ.

Духовенството ни е почти цѣло на височината на народниѣтъ ни въпросъ. Нѣи както на сѣкѣждѣ има едно лице което слугува на Н. П. Григорїи.

Много работи за нѣго имамъ да ви пиша. Нѣи като вашъ махаленецъ незнаа ще ли благоизволите да ги поместите. — Оговорети ми.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Въ послѣднѣиѣти си политически изглѣдъ нѣи помѣстихми на кѣсо словото което французїиѣтъ императоръ приказа на отвореніето на законодателнити камари. Нашити чинтатели сж го чели съсъ внимание. То не казува друго освѣтъ това което иска да

кажи. Безпоазно е да го разгледуваме по надѣлабоко.

Това което характеризирава най-добъръ това слово е чи то турѣ въ равновѣсїе двѣти теглики на терезїята безъ да тѣглитити на едната, било относително за Германия и за Данемаркїя; било относително за новото италианско царство и за независимостта на свѣтото сѣдалище; било относително за Алгерїя и за робуванїето; било относително за общенародно просвѣщение и за владетелната религїя въ Францїя; било относително за ползнити прѣобразования и за основити на конституцията; било, най-сетѣи, относително за мирътъ и за бољтъ.

То е едно слово съществено равновѣсїено и равновѣсено дѣто успѣхътъ на тѣгнуга на утопїята.

Л' Авениръ Насїональ мисли чи проектътъ за конгресътъ стои сѣкоги занимаието на императорътъ Наполеонъ III и образовава тѣи общото мнѣние което дава на словото истинското му значеніе. „Тая мислѣ, императорътъ нѣи изразилъ съсъ една голѣма чистота въ една фраза която обѣма сичкото му слово и дѣто са намира скратено, съсъ една видна скръбъ, положенїето на Европа което го направиха преди двѣ години голѣмити сили.“

„На епохата на послѣдното ваше събране“ азъ са надѣвахъ да изравна, чрезъ „единъ конгресъ, мѣнотити които обезпокояваха мирътъ на Европа; нѣи случи-са „друголче: азъ скръбѣ, защото сабата отъ „сича често въпросити безъ да ги разрѣши „и самата основа на единъ трайливъ миръ „е задоволствието дадено на истинскити „интереси на народити чрезъ съгласяване „то на царѣти.

И на това отгорѣ Л' Авениръ Насїональ прѣтуря: „заключенїето е ясно: ако сабата които е отсѣкла въпросити, не ги е рѣшавали; ако царѣти не сж дали задоволствието потрѣбно за истинскити интереси на народити, материалнѣтъ миръ който царува въ Европа не почива слѣдователно върху основата на единъ трайливъ миръ; мѣнотити които обезпокояваха мирътъ на Европа, го обезпокояватъ слѣдователно още.

Ето наистина това което произхожда отъ словото на императорътъ.“

Една кореспонденция отъ Лондра подтвържда въ слѣдующити думи извѣненїето което станало въ Инглитера относително за Францїя.

„Францїя занимава въ инглитското мнѣніе едно мѣсто съвѣтъ различно отъ мѣстото което тѣ занимаваше преди петнайсетъ години. Трѣбува да сте живѣли тогасъ въ Инглитера и да са намирате сега тука за да учѣните колко е чувствителна разликата и да усѣтите въ сичката му сила това чувство на достоинството и на народната гордость която нѣи сме дължии на имперїята. То е върху чуждата земе, то е като слуша чужденцити да хортуватъ за Францїя, за Наполеона III и за работити които са извършиха въ свѣтътъ; тогава, ще кѣжмѣи нѣи, единъ французїиѣтъ можи да си направи една идея за влїанїето, за очарованїето, за ели-

чината на отечеството му и за почетът който вдъхнува. Когато си взимат такива свидетелства, нѣ само то е задоволствието на една законна гордост, нѣ то е още и една длъжност отъ строга признателност за да са прокламируватъ.

СЪБКАВИ НЪЩА И НОВИНИ.

Слухъ са раздава чи Н. П. Мехмедъ Джемиш паша посланикъ на Високата Порта въ Парижъ щялъ да са повика тука.

Някои отреденъ наследникъ щялъ да бѣди, казуватъ, Н. П. Етхемъ паша, министъръ на общенародното просвѣщеніе и на общенародните работи. Н. П. Невресъ паша щялъ да наследя Н. П. Етхемъ паша въ министерството.

— По царска заповудъ: колонелинъ Салихъ бей членъ отъ сѣятъ на терсаната са натовари съсъ администрацията на плавателната компания Феванди Османіе.

— Казуваъ чи сега наскоро единъ конгресъ щялъ да стани въ Парижъ относително за телеграфическите тарифи. Царското Правителство, било натоварило за това отгоръ А. татонъ есенди, управителъ на отоманските телеграфи.

— Научавами са чи царското правителство заповѣдало по Европа да са излъи едно количество пушки рейе за въоружаваніето на отоманската войска. Казуваъ чи едно число отъ 40 хиляди карабини пристигнали тѣ дни въ Сераксекъ-Капусу които сѣ раздали по войските.

— Писмата които прѣхми отъ Родосъ ни извѣстятъ чи много дѣждъ ударилъ тѣ дни въ тоя градъ. Тоя дѣждъ възбранилъ селачити да носятъ обыкновенните си сѣдби.

— Годишните испитания на голѣмото гръцко училище отъ Бейоглу са свършиха тѣ дни. Раздаваніето на награди стана по миналата неделя предъ присѣствіето на Н. В. вселенскія патрикъ, на много членови отъ свѣтіятъ синодъ и на едно голѣмо число родители и приятели на учениците. На това тържество два слова са приказалъ съобразни съсъ обстоятелствата.

— Миналия четвъртъкъ Високата Порта отправила едно окръжно писмо до представителити на чуждити сили за да ги покани да съобщатъ на управляемити си една нова заповѣдъ спорѣдъ която сичкити химически прѣготовления трѣбува да са дигатъ отъ гюмрюжъ въ двайсетъ и четири сахата следъ доносаніето имъ. Това заминало, сичкити речени нѣща ще са занесатъ въ мазити на правителството на Еди-Куле съсъ издженіята на притѣжателити.

— Прѣди няколко врѣме са направилъ една телеграфическа линія отъ градътъ ни до Индіа. Научавами са чи тая телеграфическа линія работела добръ и съсъ голѣма редовностъ.

— По миналия петѣкъ министрити и високити чиновници отъ Високата Порта имаха честь да присѣствуватъ на единъ голѣмъ зафетъ който са даде отъ Н. Ц. В. Султанъ въ сарайъ му на Долма-Бахче.

— Г-нъ Негри, Капу-кея на Молдо Влахія са учукува тѣ дни въ Цариградъ. Казуваъ чи подѣръ прѣстигнуваніето на тоя чиновникъ комисіята които заседаваша на Високата Порта за сключуваніето на въпросъта на посвѣтени мѣнастири, ще зафани пакъ заседаватъ си.

— Спорѣдъ една скоростна царска заповѣдъ униформата на учениците отъ училището на медицина щяла да стане подобна на униформата която носатъ другити воински училища.

— Пишатъ отъ Александрия чи Абдель-Ка-

деръ са върнали въ тоя градъ следъ като постигнали милоквити си които са намиратъ върху суезскія каналъ. Емирътъ щялъ да тръгнѣ сега скоро за Сирия.

— Спорѣдъ писмата които прѣхми отъ Търново чорбаджилжъкъ отъ тоя градъ фаналъ веке да умъкнува. Владиката са намиралъ въ сѣщото положеніе; той стоялъ неутраленъ въ сѣка работа която можѣ да произведе негодованіе. Училищата сѣ намирали въ голѣма безредба.

— Пишатъ ни отъ Шуменъ чи презъ тѣ послѣдни врѣмена тоя градъ зель едно коренно почти прѣобразованіе; улицити сѣ разширили и послани съсъ калдаржъкъ; мѣстното начальство са турило въ добри наредби; дописникътъ ни уплакува подѣръ българските училища въ тоя градъ; тѣ училища, спорѣдъ нѣго, нѣмали никаква наредба; учителити употребили сичкити си усилія за да туратъ лѣкъ на това състояние на работити, нѣ не сполучили. Интригити помежду младити и старити сѣ голѣми. Едини искатъ едно, други, друго. Несъгласіето царувало дълбоко. Дописникътъ ни мисли чи сичкити тѣ разбѣжкани работи сѣ следствіе на несъгласіето.

— Царското правителство бѣше отправило предъ няколко врѣме до представителити на чуждити сили едно окръжно писмо относително за рускити пари отъ двайсетъ капейки. Вадето на единъ мѣсецъ което са даде за размѣната на тѣ пари съсъ турски по два гроша и трийсетъ и петъ пари на сѣка отъ тѣ руски пари излазува на петъ Марта. Щомъ измени тоя ваде ходеніето на тѣ пари ще са забрани въ столицната и провинциити на отоманската имперія.

— Обичаятъ да заравятъ умрѣлити вътрѣ въ градината като произведе предъ няколко дене дошави следствія и особено въ Сересъ дѣто са бѣха заровили черкези които умрѣли отъ тешка болѣстъ, Високата Порта разсѣди за добръ да забрани за напръшъ сѣко погребуваніе въ вътрѣшността и дворищата на черковити.

Спорѣдъ новото ираде което са съобщили на главатарити на царградските общини и което са изпроводи до управителити на еялетити, погребуваніята трѣбува да ставатъ вънъ отъ градината и трапизата трѣбува да иматъ най на малко два аршина дълбочина.

Вселенскія патрикъ отправилъ и тоя за тоя предметъ едно окръжно писмо до сичкити митрополити на еялетити.

— Прѣди няколко врѣме една воинска комисія са съставили за да разгѣжда калетата които са намиратъ по азиатскити турско-руски синори. Казуваъ чи тая комисія щяла да тръгнѣ тѣ дни за Ерзерумъ.

— Г-нъ Лесепсъ, управителъ на вселенската компания на суезскія каналъ пристигна тѣ дни въ градътъ ни.

— Казуваъ чи една телеграфическа линія са направила сега скоро отъ Едрене до сръбскити синори.

— Спорѣдъ слуховити които са прѣхнатъ, гръцката патриаршія зела веке потребнити мѣрки за да даде едно праведно рѣшеніе на черковинътъ ни въпросъ.

— Някои си пѣтници отъ Македонія които пристигнаха тѣ дни въ градътъ ни, ни убавдаъ чи населеніята по тамшинити страни сѣ намирали въ голѣмо притѣсеніе отъ фанаротскити владци.

— Увѣрватъ чи въ Балканъ много отъ нашити чорбаджии легнали на положити си за да мѣжатъ яйца. Нѣмъ незнайми какво ще намѣжатъ. Нѣ сичко ни дава да мислимъ чи ще измѣжатъ самити сичкити си пилеца.

— Спорѣдъ писмата които прѣхми отъ

Бруса, много снѣгъ ударилъ тѣ дни въ тоя градъ. Студътъ билъ голѣмъ. Хората са страхуватъ да не би тоя студъ да повреди житото и овошкити.

— Научавами са чи въ Желѣзникъ различни прѣпирни станали тѣ дни относително за наредбата на училищата имъ.

— Спорѣдъ подробностити които научихми тринайсѣтъ хиляди франга сѣ събрани въ полза на онія които станаха жертва на 20 Февруарія.

— Казуваъ чи Н. В. бѣятъ отъ Тунисъ далъ една обща прошка на сичкити хора които бѣха зели участіе въ бунгътъ на регенцията.

— Въ послѣдніятъ си брой нашиятъ съобщественникъ посвѣтља въ Гайдата единъ членъ въ когото са мѣчи да запази достолюбіето (!?) на словата си, да убори нашиятъ доказателства чи тѣ нѣгови слова не сѣ биле пълни съсъ софизми и съсъ глупости на веднѣшки и да убѣди публиката чи сичко навѣстували.

По причина на многото матеріалъ нѣмъ отложихми отговорътъ си за до-неделя. До неделя нѣмъ ще докажимъ софизмити и глупостити на нашиятъ съобщественникъ като разчопилимъ словата му и ще му посочимъ голѣмити нѣ безмѣстнити фрази съсъ които той бѣше украсилъ словата си както Абисидій кученцето си.

ИНГЛИШКА КОМПАНИЯ.

ЗА ПРОДАВАНІЕ НА

ЗЕМЛЕДЕЛСКИ МАШИНИ И ПР. ПР.

МАГАЗИН 75 КАЛАФАТЪ-ТЕРИ.

ПИСЛИЩЕ: 23. УЛИЦА ВОЙВОДА, ГАЛАТА

Огненни твърди и подвижни машини. — Конски манежи. — Толумби — Урала, Кигиндир. — Машини да рѣжатъ сѣното, да вършеятъ и да присѣватъ пшеницата и пр. — Патентовани машини за да чистятъ памукътъ (американска система).

МАШИНА за да пѣважда семената на памукътъ.

Послѣдния американска система отъ съкакени измѣренія, за дълга и къса коприва, които пристигнаха сега скоро отъ Америка.

Памучни семена отъ Америка.

Онія които желаятъ да купятъ, трѣбува да са отправятъ на Першенбе-Пазаръ, Номеро 21, срѣщу Сакаджи-ханъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Цариградъ, 5/17 Февруарія 1865.

Господине,

Вземамъ честь да Ви извѣстимъ, че варненската ни кѣща подъ наименованіе:

Д. Х. ТЮЛБЕВЪ И СЪ,

съставилието на която вливхемъ чрезъ окръжното си писмо отъ 1/15 Маѣ 1860, съ съгласіето на управителътъ и Г-на К. МИХАИЛОВЪ, отъ днесъ ятатъкъ прѣстава да съществува.

Г-нъ К. МИХАИЛОВЪ наима отгорѣ си и за своя собственна сѣтка сичкити работи и висящи сѣтки на тѣзи кѣща съ всичкити кореспонденти, които са умоляватъ да взематъ на бѣлѣжка това провънѣние.

Д. Х. Тюльевъ и С. въ Цариградъ — К. Михайловъ въ Варна.

Отговорникъ Никола Геворджіевъ.